

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עירוב פרשיות כתוב כאן, וכי כתיב (שמות כ"ב) כי הוא זה - אמלוה הוא דכתיב.	דאמר ר' חייא בר יוסף:											◇
ומאי שנא מלוה?												‡
כדרבה												!
מפני מה אמרה תורה מודה במקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, והאי בכלי בעי דנכפריה, והאי דלא כפריה - משום דאין אדם מעיז פניו, ובכולי בעי דלודי ליה, והאי דכפר ליה במקצת - סבר: אי מודינא ליה בכליה חבע לי בכליה, אישתמיט לי מיהא השתא אדהו לי זוי ופרענא, הלכך רמא רחמנא שבועה עליוה כי היכי דלודי ליה בכליה, וגבי מלוה הוא דאיכא למימר הכי, אבל גבי פקדון מעיז ומעיז.	דאמר רבה:											◇
ארבעה שומריין צריכיין כפירה במקצת והודאה במקצת, ואלו הן: שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר.	תני רמי בר חמא:											◇
מאי טעמא דרמי בר חמא? שומר חנם, בהדיא כתיב ביה (שמות כ"ב) כי הוא זה שומר שכר, יליף נתינה נתינה משומר חנם שואל, וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון שוכר, אי למ"ד כשומר שכר - היינו שומר שכר, אי למ"ד כשומר חנם - היינו שומר חנם.	רבא:											◇
הטוען טענת גנב בפקדון, אינו חייב עד שישלח בו יד מאי טעמא? (שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו, מכלל דאי שלח בה יד - מיחייב. למימרא, דבשלח בה יד עסקינו.	וא"ר חייא בר יוסף:											◇
בעומדת על אבוסה שנו.	אמר להו ר' חייא בר אבא, הכי א"ר יוחנן:											◇
דוקא בעומדת על אבוסה קאמר, אבל שלח בה יד קנה, ושבועה לא מהניא ביה כלום, או דלמא אפי' עומדת על אבוסה קאמר?	ר' זירא לר' חייא בר אבא:											◇
זו לא שמעתי, כיצא בה שמעתי	א"ל:ר' חייא בר אבא]											!
הטוען טענת אבד ונשבע, וחזר וטען טענת גנב ונשבע, ובאו - עדים - פטור	דא"ר אסי א"ר יוחנן:											◇
מ"ט? לאו משום דקנה בשבועה ראשונה.												!
לא, הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה.	א"ל:רבי זירא]											‡
הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע, וחזר וטען טענת גניבה ונשבע, ובאו עדים - פטור, הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה.	איתמר נמי, א"ר אבין א"ר אילעא א"ר יוחנן:											◇
הטוען טענת גנב בפקדון, כיון ששלח בו יד - פטור מאי טעמא? הכי קאמר רחמנא: ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו וגו', הא שלח ידו - פטור.	רב ששת:											◇
והלא שלש שבועות משביעין אותו: שבועה שלא פשעתי בה, שבועה שלא שלחתי בה יד, שבועה שאינה ברשותי, מאי לאו שבועה שלא שלחתי בה יד דומיא דשבועה שאינה ברשותי, מה שבועה שאינה ברשותי, כי מיגליא מילתא דאיתיה ברשותיה - חייב, אף שבועה שלא שלחתי בה יד, כי מיגליא מילתא דשלח בה יד - חייב	אמר ליה רב נחמן:											‡
לא, שבועה שלא שלחתי בה יד דומיא דשלא פשעתי בה, מה שבועה שלא פשעתי בה, כי מיגליא מילתא דפשע בה - פטור מכפל, אף שבועה שלא שלחתי בה יד, כי מיגליא מילתא דשלח בה יד - פטור מכפל.	אמר ליה:רב ששת]											!
ממון המחייבו כפל פוטרו מן החומש, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פוטרתו מן החומש?	בעי רמי בר חמא:											^
היכי דמי?												^
כגון שטען טענת גנב ונשבע, וחזר וטען טענת אבד ונשבע, ובאו עדים אקמייתא והודה אבתייתא, מאי? ממון המחייבתו כפל פוטרו מן החומש, והא איחייב ליה עליוה כפילא, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פוטרתו מן החומש, והא שבועה בתרייתא הואיל דלא קא מחייבא ליה כפילא - תחייבה												!